

הערל פרק שמיני יבמות

עזר.

עין משפט
נר מצוה

עא א מ״י פט״ו מהל' איסורי ביאה הלכה ו סמג לאוין קי טוש״ע אה״ע סימן ה סעיף ו:
עב ב ג ד מ״י שם הלכה ה טוש״ע שם סעיף ו:
:7

עג ה מיי שם פרק כח
הלכה ח סמג לאין
קכו טוש"ע שם סימן כ

עד וזח מיי שם פט"ז
הלכה א סמג לאוין
קיה טוש"ע שם סי' ה

סעיף א':
ע"ה ט מ"י שם פט"ו
הלכה לג':
ש"נ י מ"י שם פט"ו הלכה

עז ב' מיי' שם הלכה טו:

לעזי רעס"י

אשגרטינ"א
[אישגרטיניי"ר]. לגרד.
אופל"א [אינפל"א].
נפוח.

תוספות ישנים

ורבנן הוא דגורו צהו.
ואמ"ת והא קא חשיב צאלו
הן הלוקין (מכות יג).
גמיה. וי"ל דמכת מרדות
קאמר ואגב ממורת נקטה
ולקמן אפרש בעו"ה:

תום' חד מקמאי

משום דאתי ממולא
אמרינו [מיל] מוליתא
במקומה מבשלה שלא
במקומה לא מבשלה. אמר
רב יהודה אמר שמואל
ניקב ונסתם כל שאילו
נקרי פי' רואה קרי ונקרע
פסול ואי לאו כשר.

חור ה' כה רב איליט
 לקטע מטרסו אר
 קרעט נמי ארלע
 מעשרות: היכי עבדין
 עבדין נהא חמיטא
 ונמננין ליה אבי
 קרפוקר ונחונין ליה
 מניח מניח מניח
 עבד דא נהא בנידות
 בקרשטא אר אטור
 ורלמ אר בקרשטא
 קשי ורלמ אר דר
 שמוח נהניח או ס"י
 בקרשטא אר קר אר
 אלא תחתן כר אלא
 שר אר לא בקרשטא
 נהניח בנידות. וכו'
 יסראל. וכו' וכו'
 דספק רב אפי' בנידות
 וכו' וכו' וכו' וכו'
 בנידות אלא מסקנא
 אר בקרשטא קר
 אלא דאמרי לקטע
 נגור עליהם תנינן איכא
 למימרי פליגי אדאריס וכו'
 אלא תחתן כר בנידות
 אלא אר בנידות שר

ודאָטא דוד וגור עליהם
 דאָרפֿ'ס ל' כרבה בדביותן
 סמל תורה ולא תתחנן
 בם מה גזר דוד וכו'
 א"כ קשיא מהני' דאלו
 הן הלווקן דקדמי הבא על
 הנהניו ומדקדמי הבא על
 הנהניו ולא קדמי הבא
 על העוברת כוכבים אלמא
 לכשתגזירה עסקנן
 ואפ"ה לוקה חלמא
 תניירו אית לה חלמא
 למ"ד דוד גזר
 ועליהם וי"ל ולשמך
 מעשרא דרב' אסדי
 מעשרא בדביותן אסדי
 ולא בביותו משאי

מבוא פ' בקומטרס מקוטעים משפחה אומללה וקשה דהיה ליה למימר משום דאמון מולאי ויש לפרש שהוא שם מקום כדאמרין בצ"ר יר"מ אול לממלא חנונה דהוו שחורי ראש אמר להו מדבית עלי אמון דכתיב כל מרבית ביתך וגו'.

שְׁלֹא ראה קרי מימיו. ונתעברה
מביאה ראשונה שמיעבה
באצבעה כדאמרין בתמר בפרק ד'
אחין (ועיל ד:):

המסוללות. פירש ריב"ן
מטילות שכבת
זרע שקבלו מבעליהן ולא יתכן דבפ'
במה אשה (שבת דף סה. ושם) אמרי'
ששמואל לא שציק להו לבגמיה דגוין

ובני הדלי משום דרב הוה דלמ
נשים המסוללות כו' ומשמע דלא היו
נמשאות שהיו עדיין צבית שמואל חס
יתכן נמי דה דפירש בקוטרס והם
דפסולות לכהן גדול דלע"ז דכהן
גדול לא הוה דימי שמואל מכל מקום
מכוער הדבר כיון שנפסלות בכך
לכהן גדול דהכא משמע דפסולות אף
לכהן לדיט משום זונה מדקאמר
אפילו לדיי אלעזר שמואל פניו כו'
מכלל דרב הוה משום זונה פסיל להו:
בהיותן עובדי כוכבים אית' להו
חתנות. והא דפריך

בפ' חין מעמידין (ע"ז דף לו. וס)
בנותיהן לאורייתא וינהו דכתיב לא
תתחתן עם אביסא דקרא סמין דכתיב
בחו לא תקח לנכד וכן בשילי האומר
בנקדושין (דף סח: וס) לא גרסינן
התם לא יהא לך חיתון בהם דלשון
זוה משמע דמלא תתחתן דריש ור"ת
הגיה לא יהא לך ליקומין בהן דמלא
תקח דריש דפרישית ואיידי בנכריות
בדרשין כי יסיר לרבות כל המסרים
דלא שייך בגירות:

ותיפוק

לכהונה ואפילו לרבי אלעזר דאמר^א פנוי הבא על הפנויה שלא לשם איש
עשאה זונה ה"מ איש אבל אשה^ב הפריצות בעלמא: **במתני'** יפצוע דכא
וכרות שפכה מותרין בגיורת ומשוחררת ואינן אסורין אלא מלבא בקהל
שנאמר^ג לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה': **גמ'** בעו מיניה
מרב ששת פצוע דכא כהן מהו בגיורת ומשוחררת בקדושתה קאי ואסיר
או דלמא ילאו בקדושתה קאי ושירי א"ל רב ששת תניתיה^ד הפצוע דכא ישראל
מותר בנתינה ואי ס"ד בקדושתה קאי אקרי כאן^ה לא תתחתן במ אמר רבא
אטו התיס משום קדושה ולא קדושה הוא דלמא מוליד בן ואזיל פלח
לעבודת כוכבים^ו וה"מ בהיותן עובדי כוכבים כי מנייני^ז בישראל
שרו ורבנן הוא דגזרו בהו וכי גזרו בהו רבנן בהך דבני אולודי אבל האי
דלאו בר אולודי לא גזרו ביה רבנן אלא מעתה ממזר דבר אולודי הכי נמי
דאסיר^ח והא תנן^ט ממזרים ונתינים מותרים לבא זה בזה אלא כי גזזר רבנן
בבשרים בפסולים לא גזזר רבנן הדר אמר רבא לאו מילתא היא^י בהיותן
עובדי כוכבים לית להו חתנות נתגיירו אית להו חתנות מתיב רב יוסף
^{יא} ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים גיירי גיירה והא^{יב} לא קבלו
גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה מידי הוא טעמא אלא לשולחן מלכים

ס"ד פוע דא נקדושהיא קאין. היכי שרי ישראל צנתינה הא כתיב ויום קדושה ולא קדושה הוא לדיקרינהו אפילו נתגייירו כגון נתינים קרא בהיותם עובדי כוכבים כתיב אבל נתגייירו שרו דהא דלמור פירקא (לקמן עמ:) דוד גזר עליהן וכי גזור רבנן בהני דבני אלוודי גמור דבר אלוודי הוא. ומוזהר על כל אסורין שבטורה ומלאווייתא ע דכא וממזר לא גזור רבנן משום דמילתא דלא שכיחא היא. אי"נ דוד אין ראוי להסתערב ישראל בהן לכך לא אסר את הפסולים: לא עובדי כוכבים לית להו חתנות אלא ודאי קרא בגרים כתיב ומשום יהי קאי: לא קבלו גרים כו'. קשיא הוא: מידי הוא טעמא. האי ימים הא בת פרעה לאו צריכא להכי שהרי בת מלך יהיה: ומיפוק

ממולאי: ממשפחה אומללה מבית עלי לדמרינן בפ"ק דר"ה (דף י"ט).
אביי ורבא מדבית עלי קאחו: **מצנה:** מתבשל שכנת זרע וגמר להוליד לעשות פרי: **יבב:** נקב קטן שנפתח בכל שהוא ואין ייבד ורואים את גולו כ"כ שנים נקרי איש הוה נקרע ומרחיב הנקב מחמת דוחק הזרע שמתאסף פסול:

היכא אילימא למטה מעטרה כו'.

דהוא בראש הגיד. ולמעלה מעטרה
יבא לאוקומי דהתם ודאי לא מקרע
שאין הזרע דוחה ומתאסף אלא אל
נקב יציאתו: היכי עבדינן. כי אתי
לקמן לאורויי היכי מייטין ליה לידי

קרי לחזוי אי מיקרע למידיקה
ולאכשוריה: **אזי פוקרי**. נקב בית
הרעי ומחמת חמימותו הוא נקרי כך
שמעתי: **ראשית אוני**. היא היתה
טפת קרי שינאה ממנו ראשון שלא

רחל קרי מימיו. כנורם למרבה ניה
כולי האי: מעצבירן לפניו בגדי
עצונוים. של אשה והוא מהרהר
באשה ונקרי: ביוני הגלגלי. שטור
בזימה היה דכתיב ביה"א אס יטעם
עצדן ואחר' במסכת שבת צ"פ שואל
אלס (דף קנב.) שטור בזימה היה
לפיכך קפאס עליו זקנה דהיה אמתא
לפיכך קפאס עליו זקנה דהיה אמתא

ליון הש"ס

דש"י ד"ה בהן וכו'
שנבעלה מקורם. עין
תוס' לעיל סא ע"א ד"ה
אין זונה:

הגהות הב"ח

(א) נמ' פלח לעבודת
וכוכבים הוא והני מילי:
(ב) שם הכי נמי דאסור
והא תקן תא"מ. ונ"ב
א"א אלמה תנן: (ג) שם
אלו מילתא היא דאמר
בגיתון לית לכו: (ד) רש"י
ה"ה ומסרטינן וכו' כדי
סוגיע. נ"ב פי' לשון
מוגלגל: (ה) ד"ה בפסולין
פי' שלא יהיה גזירה זו
משום:

מוסף רש"י

ואחרינא מוזרף זריף מעלה נפח
 וארופלי'א בלע"ז: **איספולי מיקפל**
 שעלה ארובה חוזר ונקלף
 ונסתר: **המסוללות**. דרך תשמיש
 וזכר ונקבה משפסות נקבתן זו לזו
 וכן המסוללת בזנה קטן לסנהדרין
 (דק סט:) **פסולות לנכונה**. משום
 זנות: **בתנ"י** **מוסרין בגיורת**
 ומשומררת. דלא איקרו קהל:
גמ' דהן. **ס'אבל כהן** כשר אסור
 בגיורת ומשומררת משום זונה
 שנבעה מקודש **פוע דא כהן**.
 פוע אסור גישראלית מהו לשא גיורת:
פוע דא ישראלי ה"ג פוע דא

מוֹתֵר בְּנֵי־הָאֵל וְלֹא גִרְסִינָן כֹּהֵן: נִחְסִינָא
לֹא תַחֲמֹתָן בָּם: אֲשֶׁר הֵסֵם. דְּקֹאֶסְר רַב
שֶׁהֵם גֵּרִים הֵסֵם טַעְמָא דְלִמָּא מוֹלִידֵי
רַבְּנָן יִשְׂרָאֵל כֹּסֶר לֹא יֵשֵׁא נִמְיָה גִזְיָא
וַיִּנְכֹּר דְּוִינָא דְּלִאֲסוֹר דְּלוֹרִימָא לְטַעְמָא
אֲסוֹר צְבוּדָתָא כּוּכְבִּים ה"נ דְּלִאֲסוֹר מִ
שְׁלָא הֵימָּה (ע) וְזִגְרָה מִשּׁוּם אֲסוֹר
מִינִסָּא הִיא דְּאִמְרִי. דְּלֹאֲקִימְנָא קִרָּא
קְדוּשָׁה הִיא וּמַדְשֵׁרִין פְּעוּז דְּכָא
לֵלָא קְצֵלו גֵּרִים אֵלָּא מִשּׁוּם לֵלָא

(ב"ב קט). א': דברים ברורים שאין צוהם, ממש, לשון (איזי יח) ימול קצירו (רש"ם ב"ב שס). משום כמות שמים, מפני שהיא שרורה. ואזני יורה כח, וקציר' (דור דמ). על שם שבת וז' (המסוללות). שבתה. לשון חזיר כי שרר. ולזה נקטל זורח. וזרחה זורח. ששם המים המסוללות. מתחכטות משום מאות משמש, פסולות לכהונה. לזה נקטל, לזה היא צבולה על הפניה כו' עשאה זרע. ילפסל מל הכהונה (פסחדיני נא) ללעגלת זנות קרי וזה (מסורה ז).